

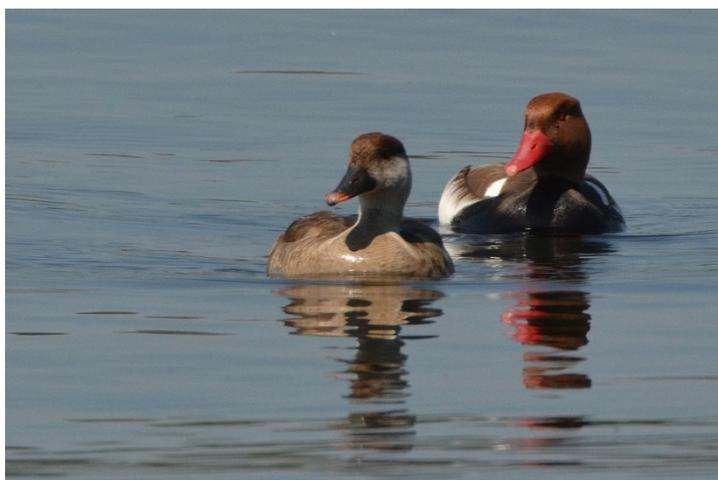
EXCURSIE LEPELAARPLASSEN

Afdeling Doorn/Driebergen, 5 oktober 2014

Sjef ten Berge

Onze eerste stop net over de Hollandse brug was met een schreeuwende waterral en zeven dodaarzen een vrolijk begin. Kuifeenden en krakeenden hielden een solo tafeleend gezelschap op het Gooimeer en in de wilgencoulisten zong een late tijftjaf. Verder op de route langs de IJmeerdijk ploegde een immense zwarte massa laag over het water tegen de straffe zuidelijke wind in op weg naar een rustplaats op het woelige water. Dit pleisterende leger aalscholwers zal later op de dag wel met de toen naar noord gedraaide wind verder getrokken zijn.

Het water in Pampushaven lag in de luwte en in de rietzoom bij de strekdam durfden enkele baardmannetjes zich in het geweld van de oversuizende wind te begeven. Meer geluid dan beeld, zoals meestal bij deze soort, was verder ons deel.

Paartje krooneend - Bert Geelmuiden

De Lepelaarplassen waren een oase van luwte met tapijten van tafeleenden, kuifeenden en tientallen slobeenden en de altijd en overal aanwezige wilde eenden. Gelukkig zat een paartje krooneenden elkaar gezelschap te houden, passeerden er twee ijsvogels en waren de grote zilverreigers met hun vijftientigen zo'n beetje aan het uitslapen tussen ook hier weer massaal aanwezige aalscholwers. De watersnippen hadden intussen al het veld geruimd.

Langs de Oostvaardersdijk ligt een min of meer vergeten depot van Rijkswaterstaat met enkele tientallen bergen basalt- en betonblokken. Het geheel is omhekt. Eén ontbrekende spijl in het hek stelde ons in staat in dit bijzondere landschap vier tapuiten aan te treffen en zeker evenveel voldoening hadden we van de vier brilduikers op het IJmeer, die terloops het einde van de zomer aankondigden. Het zal wel de laatste echt zomerse excursie zijn geweest.